

01.11.21 De stad Cortes huldigt de 39 gefusilleerden van 1936

Al 42 jaar huldigt Cortes op deze eerste dag van november de gefusilleerden van de Burgeroorlog van 1936. Cortes is nog steeds een klein stadje zoals het dat indertijd al was. Blijkbaar waren er toen 39 inwoners die voor zichzelf en voor de medeburgers een betere toekomst wensten. Ze moesten het met hun leven betalen.

(Foto: Iñigo URIZ/FOKU)

Toch verdedigden ze niet méér dan “*paz, justicia y libertad*” “vrede, rechtvaardigheid en vrijheid”.

Om 12 uur werden er, bij het monument voor de slachtoffers, bloemen neergelegd. (Pas in **1978** werden de resten van de terechtgestelden herbegraven). De hulde gebeurde onder de leiding van de vorige burgemeester, Rincón. Over de gedenksteen met de namen van de vermoorden hing de republikeinse vlag.

De Baskische historicus, Iñaki Egaña, hield een toespraak. Hij herinnerde eraan dat de 39 gefusilleerden 1,6 % van de toenmalige inwoners uitmaakten. In heel Navarra was het aantal gefusilleerden 11.000 en in Spanje 800.000. Allen vermoord (niet “terechtgesteld”) omwille van hun politieke ideeën.

Egaña wilde vooral de straffeloosheid onderstrepen waardoor pas 85 jaar later op gerechtelijk gebied iemand ter verantwoording geroepen werd. Nooit stond iemand terecht. Noch in Spanje, noch in Navarra, noch in Euskal Herria.

Het ergste is misschien wel de de historische ontkenning die tot op heden zowel in Spanje als in Navarra blijft bestaan. Tot slot zong Roberto Urrea uit Tudela het prachtige nummer “El sonajero de Martín” <https://youtu.be/aUqiDdMJeT8> en “Maravillas” dat Fermin Balentzia schreef voor Maravillas, het vermoorde meisje van Larraga: <https://youtu.be/GKgbIFExp0>: (eigen vertaling)

DE NACHT ZAG ZE BINNENKOMEN
HET WAREN MANNEN ZONDER LICHT
SCHREEUWEND KWAMEN ZE AAN,
DE BLAUWE DOOD
DE TRAP KRAAKTE
TOEN JE VERTROK
MET JE VADER
EN EEN EINDE KWAM AAN JE JEUGD
MARAVILLAS, MARAVILLAS
BLOEMETJE VAN LARRAGA
KLAPROOS VAN DE WEG
IK VOLG JE WAAR JE OOK NAARTOE GAAT
NAAR MONREAL, NAAR OTSOPORTILLO
NAAR SARTAGUDA, NAAR SANTACARA**
OM DE GREPPELS TE BEZAAIEN
MET REPUBLIKEINSE BLOEMEN
LATEN WE WANDELEN VOORBIJ DE STRATEN
DE WASPLAATSEN EN PLEINEN
LATEN WE DUIVEN LOSLATEN
DIE MET DE AFGEKNIPTE VLEUGELS
DE DOOD WAS NIET IN STAAT
JE OCHTEND TE BEGRAVEN
NOCH KON HIJ
DE AQUAREL VAN JE ZIEL VERGETEN
MARAVILLAS, MARAVILLAS
BLOEMETJE VAN LARRAGA
KLAPROOS VAN DE WEG
IK VOLG JE WAAR JE OOK NAARTOE GAAT

03.11.21 Poppenkast bij de “Politieke vrienden” van de Partido Popular.

Wie mag voorzitter van de Partido Popular in Madrid worden? De burgemeester van Madrid stelt de beslissing uit. Dat gaat de strijd nog aanwakkeren...

“Totale oorlog op leven en dood”.

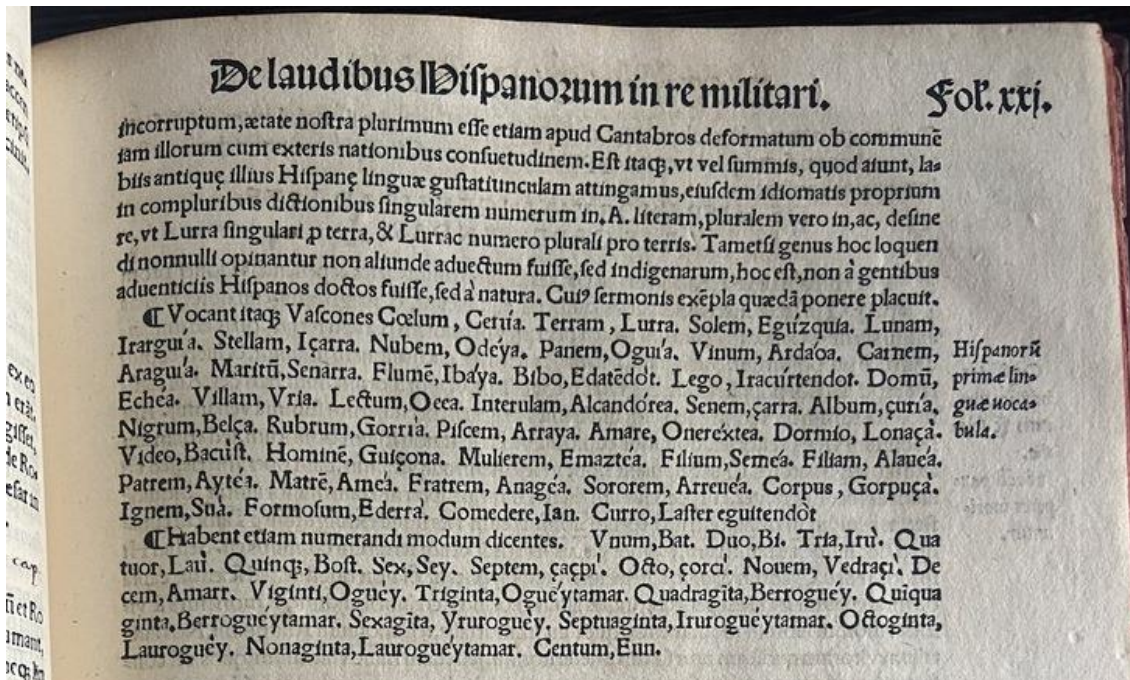
“Politieke vrienden” Isabel Díaz Ayuso, Pablo Casado en José Luis Martínez-Almeida (FOTO ALBERTO ORTEGA. EUROPA PRESS)

“De messen zijn geslepen”. “De Oorlog is totaal”. “Tot ter dood”. Dit volgens een veteraan, leider van de Partido popular, “politiek gepensioneerd” maar goed op de hoogte over hetgeen achter gesloten deuren gebeurt. Het gaat over de nationale leiding van de PP aan de Puerta del Sol in Madrid, over de leiding van de Partij.

Leedvermaak is in deze een leuk vermaak...

05.11.21 Een boek uit 1533 met de eerste gedrukte tekst in het EUSKARA, de Baskische taal..

De uitgeverij Mintezoa uit Pamplona heeft in Parijs een boek uit 1533 ontdekt waarin voor het eerst in de geschiedenis een tekst in het Baskisch gedrukt stond.

Het gaat om 57 woorden in het Euskara (Baskisch) en de tekst werd geschreven tijdens het bestuur van “Carlos V” (*onze Keizer Karel geboren in Gent op 24 februari 1500). De eerste versie van het boek stamt uit 1496-97 maar toen was nog geen sprake van Baskische teksten.

De tekst werd gedrukt in Lizarra (Navarra) door Miguel de Eguia. Die zou later voor 3 of 4 jaar in de gevangenis vliegen omdat hij een tekst van “Erasmus van Rotterdam” gedrukt had en dat was tijdens de Inquisitie “verboden kost”!

08.11.21 De dood van MIGUEL MARÍA ITURBIDE ELIZALDE

In de nacht van 7 op 8 november **1967** trokken enkele jongeren uit Zugarramurdi, met een rund de bergen in. Het doel was het dier “afleveren” in Iparralde, “Het Noorden”, “Frans Baskenland”. Dat heette ook toen al “smokkelen” maar het hielp de families om iets bij te verdienen.

Het was volle maan en iets vóór 3 uur liep het duo in het gehucht Laputsegaraia op een patrouille van de **Guardia Civil**. De “dienders” begonnen meteen te schieten! Angsthazen? Onverantwoordelijke Spaanse Fascisten?

Miguel María Iturbide Elizalde stierf **meteen met een kogel in de rug**. Hij was 16 jaar!

De broers Jesús en Juan Pedro vluchtten weg in het donker. Het rund begon in de omgeving te grazen.

Iets later had de dode Miguel María plots een revolver achter zijn riem steken. Een van de Guardias was het wapen in hun “verblijf” (het als kazerne opgeëiste huis Barrenetxea) gaan halen en **had er meteen, als “bewijs”, een paar kogels mee afgeschoten!** Miguel María was zodoende plots een “**ETA-activist**” geworden terwijl de dode Guardia Civil, Eustaquio Chamorro, plots een “ETA-slachtoffer” werd. Nooit had er een vuurgevecht tussen beide partijen plaatsgevonden... De revolver was een oud wapen van Belgische makelij en **dergelijke wapens werden nooit gebruikt door de Guardia Civil!**

In Zugarramurdi geloofde niemand de officiële versie van de feiten maar in het hoofdkwartier in Burgos werd in de archieven genoteerd dat een Guardia Civil in Baskenland was “*gevalen voor het Vaderland*”.

Zugarramurdi (eigen foto)

Er gingen inmiddels 54 jaar voorbij maar in het dorp werd het voorval een taboe waar niemand nog hardop over sprak. De in het groen - geüniformeerde “auteur” van de schoten was dan ook getrouwd met een meisje uit ... Zugarramurdi.

08.11.21 Zugarramurdi vervolg...

Tien jaar geleden kwam de Baskische schrijver, **Xabier Susperregi**, naar het dorp om info te verzamelen over de “brujería”, de “hekserij” en de **Inquisitie van 1610** waarbij **11 inwoners van Zugarramurdi naar Logroño werden verslept en daar, als heks, geëxecuteerd.**

Daarbij nam hij (óók) kennis van het dodelijk voorval met de Guardia Civil, lang geleden.

Dankzij de “gastvrijheid” van sommigen kon hier “in familiekring” wél over gesproken worden.

Zondag 11. werd in het Heksenmuseum van Zugarramurdi het boek van Xabier Susperregi over de moord op de jonge Miguel María door de Guardia Civil voorgesteld.

Xabier Susperregi en zijn nieuw boek met op de kaft een foto van de vermoorde Miguel María. Foto: ARIZMENDI (DIARIO VASCO)

De titel van het boek: *“Crimen sin Castigo”*. *“Straffeloos Misdrijf”*.

De auteur verdeelde het boek in 4 delen.

In het eerste deel beschrijft hij het onderzoek van de feiten en de emoties die hij meemaakte bij de familieleden en de kennissen van Iturbide en hun achtergrond in het dorp in de vijftiger en zestiger jaren.

In het tweede deel staan gedichten en andere werken van gelijkaardige feiten uit heel de wereld.

Het volgende hoofdstuk is gewijd aan andere “straffeloze criminele daden” zoals de Guardia Civil-schandalen die de naam van het slachtoffer kregen.: **Mikel Zabalza, José Antonio Cardoso, Juan Carlos García Goena** en, last but not least, **Joxi Zabala** die samen met zijn vriend **José Antonio Lasa** in San Sebastian door de Guardia Civil doodgefolterd werden.

Na de voorstelling van het boek trokken familieleden en vrienden naar het graf van Miguel María voor een bloemenhulde. Daar werd ook het lied van Mikel Laboa gezongen: Een kind had een vogeltje gevangen en het wilde zijn vleugels knippen zodat het bij hem zou blijven. Maar dan was het geen vogeltje meer...

Mikel Laboa: <https://youtu.be/6O3HTqa713A>:

Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen aldegingo.
Bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
eta nik...
txoria nuen maite.

09.11.21 Een Luitenant van de Guardia Civil wilde graag “Slachtoffer van Terrorisme” worden.

Een luitenant van de Guardia Civil raakte in Altsasu betrokken in een door hemzelf uitgelokte caféruzie en daarbij kreeg hij een paar tikken op zijn Spaanse neus. De man vond er niets beters op dan zich voor het hooggerechtshof *“víctima del terrorismo”* uit te roepen: **“Slachtoffer van Terrorisme”** !

(Foto Iñigo URIZ | FOKU)

In 2018 veroordeelde de Spaanse Bloedraad in deze “**Zaak Altsasu**” acht jongeren tot straffen tussen 2 en 13 jaar omdat het groepje van de vechtpartij tot een “*organización terrorista*” werd gedoopt!
Hoogstwaarschijnlijk had hij op een EERVOLLE ONDERSCHIEDING gehoopt waarbij hij wat meer soldij zou krijgen bij zijn schamel loon.

10.11.21 Parlementsvoorzitter Unai Hualde van Navarra ontvangt Slachtoffers van foltering.

De slachtoffers willen vermijden dat deze folterzaken in de vergetelheid raken. Daarom willen ze hen plaatsen in een sfeer van erkenning en eerherstel.

foto: Parlement van Navarra

Unai Hualde met Mariló Gorostiaga en Jorge Chocarro, leden van de groep “gefolterden”

De bedoeling is dat de slachtoffers erkenning krijgen nadat ze decennia lang niet eens erkend werden en zelfs niet meetelden!

10.11.21 In Ametzola en Errekalde (Bilbao) worden de moorden op Brouard en Muguruza herdacht.

Beiden werden vermoord door Spaanse fascistena. Santi Brouard in zijn dokterskabinet in Bilbao en Muguruza in een restaurant in Madrid, de dag vóór hij in het Spaans Parlement in Madrid zijn Volk moest vertegenwoordigen. De stichting “Egiari Zor Fundazioa” herdacht nu de moord op beiden.

Familieleden van Brouard en Muguruza op het Errekaldeplein in Bilbao (Marisol RAMIREZ/FOKU)
Respectievelijk 37 en 32 jaar geleden werden beiden vermoord door Spaanse “onbekenden”.

15.11.21 Marisol Iparragirre “Anboto” aanvaardt de gevangenisstraf van 15 jaar door de Spaanse Bloedraad
Het Spaanse Gerecht maakte duidelijk dat, ondanks de bekentenis, de strafeis niet verlaagd kon worden omdat ze al tot de laagst mogelijke sanctie in de Strafwet veroordeeld werd.
Iparragirre was eerder al akkoord gegaan met deze strafeis.

De “historische” ex-dirigente van ETA, Marisol Iparragirre. Foto: EFE

Mikel Albisu Iriarte, “Mikel Antza”, en Marisol Iparragirre, “Anboto”, werden in 2004 gearresteerd in Salis-de-Béarn, samen met 19 anderen. Ook werd er toen een redelijk aantal wapens, granaten en dynamiet gevonden.

Bij de arrestaties waren 100 politiemannen betrokken.

Eerder, in januari 1995, liquideerde ETA een politiemann in Bilbao en dat werd, samen met andere zaken, in de schoenen van Marisol geschoven. Ze kreeg daarvoor 61 jaar cel. Ook werd ze nog eens tot 122 jaar veroordeeld. Nu was daar helemaal geen sprake meer van!

15.11.21 Marisol Iparragirre “Anboto” kwam bij ETA terecht door haar man

We moeten hiervoor terug in de tijd: naar 7 juli 1985. Elk jaar worden op 7 juli de vermaarde stadsfeesten van Pamplona in gang geschoten. In de gevangenis van Martutene (Donostia – San Sebastian) was een nieuwe directeur benoemd. **Juan Carlos Mesas**. Jong en “modern”. **Zo verschenen er foto’s in de krant waarop hij samen met de gevangenen aan het voetballen was!**

Kort voordien waren er tijdelijk 2 ETA - gevangenen omwille van familiale omstandigheden vanuit de gevangenis van Herrera-de-la-Mancha overgebracht. Het ging om **Joseba Sarrionandia**, “**Sarri**” en **Iñaki Pikabea**, “**Piti**”. Met het oog op de feesten had de directeur ’s middags een optreden voorzien van de **Baskische zanger, Imanol Larzábal**. **Om 12.15 uur, waren de begeleidende auto’s van Imanol binnengereden en toen een tijdje na het concert herteld werd keken de cipiers verrast op omdat ze plots 2 gevangenen minder hadden!** “Sarri” en “Piti” bevonden zich op dat ogenblik namelijk al een héél eind van de gevangenis vandaan. **Ze waren beiden naar buiten gedragen in de geprepareerde versterkers van Imanol!** Als een lopend vuurtje verspreidde het nieuws zich door Baskenland en een schaterlach steeg op. Gelukte vluchtpogingen hebben altijd al een epische en een romantische component. Vooral omdat de spot gedreven kan worden met de overheid. Maar naar buiten **gedragen** worden, dat geluk zullen nog maar weinig gevangenen gehad hebben! **Joseba Sarrionandia** had, ondanks zijn jonge leeftijd, al enige faam als schrijver. Hij was leraar en lid en stichter van verschillende literaire tijdschriften. Het jaar van zijn arrestatie had hij 3 belangrijke literaire onderscheidingen gekregen. **Pikabea** zat al sedert 1978 vast en was in 1981 tot 33 jaar veroordeeld. Een jaar eerder was hij voor de partij Herri Batasuna **tot Baskisch parlementariër verkozen**.

Meteen na de verdwijning werden niet alleen Imanol opgepakt, maar verder nog de schrijver en journalist, Josu Landa en nog vier anderen. Allen werden ze bedreigd met foltering en met de arrestatie van familieleden en tegen Imanol zegden ze “Je bent die klootzak die etarras helpt ontsnappen en daarvoor ga je zwaar betalen.” Landa werkte o.a. voor het bekende blad “Argia” en voor de inmiddels gesloten krant, EGIN. Hij was nog maar 24 jaar.

Toen hij op de redactie van Argia vernam dat de politie hem thuis was komen zoeken ging hij zich aanmelden bij de Burgerlijke Regering en vernam daar dat hij gearresteerd was. Uiteindelijk bleef hij als enige aangehouden. Meteen ging er een solidariteitsactie van start en de handtekeningen op de lijst waren o.a. die van Joan Mari Torrealdaï (later opgepakt na de sluiting van de krant “Egunkaria”) de advocaat Elosua, José Luis Alvarez Enparantza, “Txillardegui”, chef redacteur van EGIN, Luis Núñez, de antropoloog – priester Jose Miel Barandiaran, schrijvers als Eva Forest, Alfonso Sastre, Bernardo Atxaga, de zangers Benito Lertxundi, Erramun Martikorena en Imanol (zelf) maar ook politici en andere bekende personen, niet enkel uit Baskenland maar ook uit Catalonië en zelfs uit Spanje. **Deze massale steun zorgde ervoor dat Landa 10 dagen later werd vrijgelaten. De directeur stond toen al 4 dagen op straat!** Binnen de gevangenis werd de ontsnapping dagenlang gevierd.

Vlug raakte bekend dat de politie op zoek was naar Mikel Albisu die schreef onder het pseudoniem “Antza”. Ook hij had al heel wat prijzen in de wacht gesleept. **De politie verdacht hém ervan de vlucht van het duo georganiseerd te hebben. Zo zou hij de boxen en de bestelwagen waarin ze vervoerd werden gehuurd hebben. Bovendien had hij een artistieke relatie met Sarrionandia. Hij regisseerde op dat ogenblik een stuk van Fernando Pessoa dat door “Sarri” in het Baskisch was vertaald. Zodoende waren de bezoeken aan Sarri in de voorgaande maanden en weken frequent geweest.**

Mikel Albisu, “Antza” werd in oktober van het vorig jaar, 2004, samen met 20 anderen in Frankrijk opgepakt als “numero uno” van ETA. Pikabea zit nog steeds vast en zou binnen vier jaar moeten vrijkomen. Lourdes en Josu Landa schreven over de gebeurtenis een liedje dat heden ten dage nog steeds op de dorpskermis gespeeld wordt. Het werd op muziek gezet door F. Hibbert. Fermín Muguruza die het zong en op plaat zette kreeg er van de azijnpissers van “Slachtoffers van het Terrorisme” een juridische klacht voor aan zijn broek!

Joseba SARRIondia “Sarri”

<https://youtu.be/j9lpaBqcESY>

07.07.05 Nooit werd er in Baskenland zoveel gedanst “**♪ Sarri, ♪ Sarri, ♪ Sarri, ♪ Sarri, ♪ Sarri, ♪ Sarriiiii**”

<p>Ez dakit zer pasatzen den Azken aldi hontan Jendea hasi dela dantzatzan sarritan Zerbait ikustekoa du Bi falta direlako “recuento generalean”</p> <p>Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri askatu Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, viva tú</p> <p>Irratikoak han ziren Emitizen zuzenean Paella jango zutela Eta pit ta Sarri bere muturretan Saltzan zeudela konturatu gebeak</p> <p>Sarri, Sarri, Sarri,...</p> <p>Zalai dugu sortzea Doinu gozoagorik Sarri dio herriak txanpainaz ospaturik Iruñeko entzierroa desentzierroa hemen zapi gorriak zerua du estaltzen</p> <p>Ez dakit zer pasatzen den Azken aldi hontan Jendea hasi dela dantzatzan sarritan Zerbait ikustekoa du Bi falta direlako “recuento generalean”</p>	<p>Ik weet niet wat er de laatste keer gebeurde dat de mensen steeds maar sarri begonnen te dansen Het moet er iets mee te maken hebben dat er 2 ontbraken Bij de “algemene telling”</p> <p>Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, vrij Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, Sarri, jij leve lang</p> <p>De radio zond het rechtsreeks uit dat ze paella aan het eten waren terwijl Piti en Sarri voor de ogen van iedereen de benen namen zonder dat iemand het zag</p> <p>Sarri, Sarri, Sarri,...</p> <p>Het valt me moeilijk om te stoppen Met de mooie klank van dit lied In Pamplona vieren ze de opsluiting (“entzierroa”) met champagne Terwijl ze hier hetzelfde doen voor een vlucht (“desentzierroa”) Met rode halsdoekjes</p> <p>Ik weet niet wat er De laatste keer gebeurde Dat de mensen steeds maar sarri begonnen te dansen Het moet er iets mee te maken hebben Dat er twee ontbraken Bij de “algemene telling”</p>
--	---

15.11.21 EH Bildu roept de Spaanse Regering op villa La Cumbre over te dragen aan Baskenland.

La Cumbre is een Spaans “Palacio” in San Sebastian waar het Spaans Ministerie van Buitenlandse Zaken “overzomerde”. **In de villa werden Lasa en Zabala gefolterd tot ze bijna dood waren.** [Daarna werden ze in het Zuiden van Spanje afgemaakt en, onder 50 Kg ongebluste kalk, in de grond gestopt. Een herdershond spoorde de lichamen (21 maart 1995) bij toeval op en een politieoverste op rust legde, ook bij toeval, het verband].

Er wordt nu aan Madrid gevraagd la Cumbre af te staan aan de stad San Sebastian.

Nota: Er moet in La Cumbre nog een dia filmpje van mij liggen. Toen het gebouw nog maar eens in de pers kwam wilde ik een dia en een foto van de achterkant van het gebouw maken. Toen ik, na de dia, het andere toestel scherp stelde stonden plots 2 Guardia Civiles vóór me. (een vrouwelijke die het woord voerde en een mannelijke die zich vasthield aan een geweer in aanslag). Ze moesten allebei de filmpjes hebben Nadat ik hen in mijn aller slechtste Spaans duidelijk had gemaakt dat ik enkel een “diapositiva” en geen foto had gemaakt mocht ik beschikken. Sedertdien heb ik een reserve “geheugenplaatje” op zak waarmee ik dergelijke “riskante” foto’s maak. Daarna wordt meteen het plaatje in het toestel weer vervangen.

Heel lang geleden, tijdens de Francodictatuur, probeerde een dikke Zwitser een foto te maken van een gebouw van het Spaanse Leger, gelegen achter het stadhuis van Donostia. Die man werd, samen met zijn toestel, in elkaar geknuppeld! Mogelijk wist hij niet eens waarom dit gebeurde...

15.11.21 Teodoro García Egea is een bijzonder hatelijke figuur in de Partido Popular. Een zogenaamde “poli malo”

Maar er is mogelijk iets fout gelopen binnen de “Volkspartij”. Blijkbaar stak Isabel Díaz Ayuso hem voorbij. Langs (uiterst) rechts...

Isabel Díaz Ayuso en Teodoro García Egea (op de linker foto). Maar baas boven baas blijft Pablo Casado. Alle drie “Politieke vrienden” in de Partido Popular. Er wordt zelfs gesproken over een “authentieke interne oorlog”. De PP heeft ook nog de adellijke figuur met dubbele familienaam: Cayetana Álvarez de Toledo y Peralta-Ramos (Madrid, 15 oktober 1974), XIV de markiezin de Casa Fuerte. (Op bovenstaande foto rechts).

16.11.2021 Carlos Roy directeur van Aukerak, die zich de reïntegratie van langdurig gevangenen aantrekt.
De Baskische Regering heeft de benoeming van Carlos Roy García goedgekeurd als directeur van Aukerak, het bureau dat de politieke gevangenen bijstaat als ze, na jaren, vrijkomen.

Carlos Roy García (foto: IREKIA)

Veel geluk, professor...

17.11.21 Elkarrekin Donostia eist dat minister Federico Silva Muñoz zijn gouden medaille teruggeeft.
Voormalig Franco-minister, Federico Silva Muñoz, overleed in augustus 1997. Hij was afkomstig uit Zamora (Castilië). Er wordt nu aangerondgen bij het stadsbestuur (PNV – PSE) dat de familie de medaille teruggeeft.

De voormalige minister (L) en de bende van Franco, op bezoek in San Sebastian (Foto: Kutxa)

De vraag werd nu al voor de derde keer gesteld maar het PNV-PSE bestuur blijft bij de laat-maar-waaienmentaliteit en verzet geen poot!

18.11.21 Zus van Mikel Zabalza en de broer van Germán Rodríguez vertrouwen UPN niet
Lurdes Zabalza (zus van Mikel) en Fermín Rodríguez (broer van Germán) vinden dat het “pardon” dat ze te horen kregen gepaard moet gaan met daden! Beiden werden door de Staat vermoord.
Iñaki Iriarte verontschuldigde zich omdat er 40 jaar lang zelfs geen “pardon” kwam.

Herdenking Mikel Zabalza bij de 35ste verjaardag van zijn dood (door Spaanse politiemannen). Germán Rodríguez werd in 1978 doodgeschoten tijdens de San Fermin-feesten in Pamplona. Mikel Arregi was gemeenteraadslid in Lakuntza toen hij in 1979 door de Guardia Civil werd doodgeschoten. Mikel Zabalza overleed tijdens een foltersessie in de kazerne van Intxaurreondo (San Sebastian) in 1985.

18.11.21 Frankrijk veroordeelt Egoitz Urrutikoetxea tot 2 jaar wegens banden met ETA.

Egoitz is (duidelijk!) de zoon van Josu Urrutikoetxea, “Josu Ternera”. Het tribunaal is van mening dat er geen bewijzen zijn dat Egoitz Urrutikoetxea “van ETA” was, en daarom moet hij niet naar de gevangenis. Wel had hij herhaaldelijke reguliere contacten met leden van de organisatie.

Een jonge Egoitz Urrutikoetxea samen met zijn vader...

... en op een recente foto

Het Correctionele Tribunaal in Parijs heeft wel een voorwaarde: **Egoitz Urrutikoetxea moet studeren of werken.** Er werden in “pisos francas” (schuilplaatsen, in dit geval van ETA) in Bordeaux en in Villeneuve sur Lot wel sporen van Egoitz gevonden. Idem dito in een auto die gebruikt werd door “leden van de organisatie”. Egoitz Urrutikoetxea is gemeenteraadslid in Lexantzu (Lichans-Sunhar) een dorpje van 83 burgers in Frans Baskenland.

18.11.21 Martín Villa beweert dat het onmogelijk was dat er genocide plaatsvond tijdens de Transición.

Martín Villa was de laatste Minister van Binnenlandse Zaken op het einde van de 70 er jaren tijdens de overgang naar de democratie na de dood van Franco.

Omdat er in Spanje een rechtszaak over delicten van genocide in die periode na de Dictatuur onmogelijk is vindt deze rechtszaak plaats in Argentinië.

AGENCIA EFE Rodolfo Martín Villa, vannacht na zijn “telematische” verschijning in het Consulaat van Argentinië voor de Argentijnse rechter, Maria Servini.

Martín Villa staat (niet officieel!) terecht voor de dood van 12 personen in de periode 1976 – 1978, de “overgang” van Dictatuur naar Democratuur, de zogenaamde “*Transición*”.

Martín Villa verscheen vrijwillig omdat hij wil verdedigen dat er tijdens de “overgang” geen sprake was van genocide ...

De beschuldiging tegen toenmalig “minister” van Binnenlandse Zaken, Martín Villa, omvat delicten van genocide en misdrijven tegen de menselijkheid tussen 1976 en 1977 en **vijf doden in Vitoria op 3 maart 1976** en een andere politiemoord in Pamplona met **San Fermín 1978**.

Martin Villa gaf toe dat er in Vitoria zonder twijfel grote fouten gemaakt werden en het gedrag van de politie tegen de rechten van de personen ingingen.

[Door politieverbod op vergaderingen trokken de mensen naar de kerk. De politie schoot door de kerkvensters traangasgranaten naar binnen en ze schoten dan met scherp op de mensen die naar buiten kwamen.]

Bovenstaande “verschijning” van Martín Villa gebeurde **telematisch**.

21.11.21 Lluís Llach: “We leven in een koloniale Staat. Waar dient de autonomie voor?”

De Catalaanse zanger, Lluís Llach (Girona, 7 mei 1948) raakte tijdens de Dictatuur al bekend door zijn geëngageerde teksten. Hij kreeg problemen met de dictatuur maar hij stamde uit een gefortuneerde familie waardoor hij niet van zijn muziek moest “leven”. In 1969 diende hij al de benen te nemen en kwam in Parijs terecht. Toen in de Baskische hoofdstad Gasteiz in 1976 bij een manifestatie 5 arbeiders werden doodgeschoten componeerde hij “Campanades a Morts” (“Doodsklokken”). Franco was nog geen half jaar dood. In 2007 stopte hij, na 40 jaar.

Ook nu is hij weer erg “scherp”: “**We leven in een koloniale Staat. Waarvoor dient onze autonomie nog?**”

Lluís Llach (Foto: TV3)

"Ik geloof niet dat de Staat en de PSOE bereid zijn te dialogeren over zelfbestuur, onafhankelijkheid en amnestie".

24.11.21 Gaat Odón Elorza, voormalig burgemeester van San Sebastian, ETA verdedigen?

Odón Elorza was van 20 juni 1991 tot 11 juni 2011 Socialistisch burgemeester van Donostia-San Sebastian. Toch hadden in 1991 zowel Eusko Alkartasuna als de radicale **Herri Batasuna** bij die verkiezingen beiden méér stemmen gehaald dan zijn (Spaanskiljonse) Socialisten.

Elorza was een vrij kleurloze figuur voor zo 'n bruisende stad als Donostia...

Gisteren sprong Elorza in het Congres in Madrid uit zijn vel.

Congreslid **Guillermo Díaz** (Ciudadanos) verklaarde “dat in het Congres ETA niet bestond en Franco gisteren gestorven was”.

Een paar maanden geleden zei een Socialistisch raadslid hier al dat zijn dochter niet wist wie ETA was.”

Elorza begint dan zijn vrienden en kennissen te noemen die allemaal als slachtoffer van ETA vielen.

Tot slot roept hij dan, bijzonder pathetisch (of is het écht emotioneel?), op te stoppen met over ETA te “zeiken”:

<http://a.msn.com/09/es-es/AAR4XCP?ocid=se:>

“ETA is verdwenen! ETA is hier niet meer! Hier zijn geen terroristen! Wat hier (wél) is zijn **Franquistas!!!**”
 (=aanhangers van Franco)

24.11.21 Het Baskisch Parlement (*) vraagt een verslag van de plunderingen door het Francoregime.
 (* behalve de neofascisten van PP + Ciudadanos en Vox)

Franco, bij een bezoek aan Donostia - San Sebastian in 1939. (Foto: Pascual MARIN/FOTOTEKA KUTXA)

Het Parlement wil dat het Instituut van de Herinnering, de Samenleving en de Mensenrechten, “Gogora” *een studie maakt over de plundering door de Francodictatuur*

Daarbij moeten ook compensatie- of herstelmechanismen worden ingevoerd voor de slachtoffers.

Het initiatief werd goedgekeurd door de Commissie Mensenrechten, Gelijkheid en gerechtigheid van het Baskisch Parlement in Gasteiz.

De coalitie PNV, PSE-EE en Elkarrekin Podemos-IU gaat hiermee akkoord. Partido Popular+Ciudadanos stemden tegen terwijl Vox niet eens had deelgenomen aan de sessie...

Dit alles geldt voor de periode 1937 – 1978 (het einde van de Francodictatuur).

De Spaanse Grondwet werd op 6 december 1978 in een referendum door 88,50 % van de stemgerechtigde bevolking goedgekeurd.

25.11.2021 De Spaanse Bloedraad gaat Josu Urrutikoetxea Bengoetxea oordelen voor een aanslag in 1987.

In 1987 werd een ETA-aanslag gepleegd op de kazerne van de Guardia Civil in Zaragoza, Spanje, **34 jaar geleden! Omdat er kinderen en hun moeders doodbleven werden vanaf dan geen families meer ondergebracht in die kazernes.** Voor deze aanslag werd Josu Urrutikoetxea verantwoordelijk gesteld. Josu Urrutikoetxea kwam de voorbije zomer vanuit Parijs terug naar Lapurdi in Noordelijk (“Frans”) Baskenland. Nu zou hij moeten terechtstaan voor de eerste aanslag waarvan hij beschuldigd wordt/werd. In **1987!** **Vreemd dat hij tussendoor verschillende jaren in het Baskisch Parlement zetelde!!!**

Josu Urrutikoetxea bij een stemming in het Baskisch Parlement

Dat hij de “slotverklaring” van ETA las zal dus ook niet in zijn voordeel pleiten. Maar hij was nooit actief binnen “ETA p-m”, (“ETA Politico Militar”)

Nagekomen bericht van 21 oktober 2021

Verschrikkelijke flater van de Baskische TV-zender, *Teleberri*. (letterlijk: “Nieuwe TV”) *Teleberri* sprak toen van

“La página más terrible de la historia de Euskal Herria”

“De verschrikkelijkste pagina in de geschiedenis van het Baskische Volk”.

Vergat *Teleberri* hier niet de juiste “VOLGORDE” van de feiten en de juiste kant van de medaille?

ETA ontstond als **een reactie op de verschrikkelijkste pagina in de geschiedenis van het Baskische Volk**, de bezetting van Baskenland door de fascistische bende van Spaans Dictator Franco nadat die de symbolische hoofdstad van Baskenland, **Gernika**, had laten platgooien. Dit platgooien gebeurde door Nazi-Duitsland dat er maar al te graag hun bommenwerpers kon komen uitproberen met het oog op de tweede Wereldoorlog die er stond aan te komen.

África Baeta, presentatrice van Teleberri.

Behalve Gernika werd toen ook Durango getroffen. Daar vielen de bommen op de kerk op het ogenblik dat er een dienst bezig was!

Nadien werden door de Francodictatuur duizenden Basken gefusilleerd en ter plekke in de grond gestopt zodat de resten van velen nooit gevonden werden.

Er wordt herhaaldelijk aan de Baskische Regering gevraagd de mededelingen **op hun tweede zender** beter “op te volgen”...